

پاکستان

فاتح نجم الدین فرمان

ھے، یاعنی

خہلات سینتو مهرگھھی

شیخان

شہنگو شوخار زیرین کے زی
خوشیا ژینا من یا پڑی
شہ با ٹافا کانیا تھری
کے ٹینا دلی بیڑیا پھری
زینا منی .. ڈینا منی !
ئاز بوئه مه ، تو بیو منی

• • •

ھیقیا دلی دلداری تو
چھٹن و خوشی و بھاری تو
خہوندا دلی بنازاری تو
بادا منی .. بہندہ منی
ئاز بوئه مه ، تو بیو منی

• • *

دوستا من ، یا ژمیڈی تو
ٹاوازا دلی گیڈی تو
کول و رہوش و تیریڈی تو
خونی رجاثان بپیڈی تو
ھر یا منی ، پھریا منی
ئاز بوئه مه ، تو بیو منی

بھاریکی و شکو برینگ بائی بھسر زھویا کیشا بسو
منیش لہ خہ یالی بینی خوم ناکو م لہ لایک لہ ترسی دھرکردن و
بارکردن ، لہ لایک کوچ بھو بھرھو لہ وہرگہ ہاوہندہ کانی نہو
دیو . شہ وکاریش دریٹو مانہ مینے ھروہ کووھیلاکی کاروانیکی
دوووو دریٹ بوبی و ماوہی بھسونی نہ بوبی لہ ترسا .
بھنی ترسہ سام دھخانے دلی زندگاران و بزہش بسو سر
لیبوی گول بھری بھاران ، لہ بینی کھسی و بینی تاوانی خوما
سکالاکم لہ شہ وکاری تنهایی ، لہ بال تاشہ بھردہ کانی قھراخ
ٹاوایی ، لہ نیو بھجھ لہ سراوا لہ شہوا ٹووی بھر بھیانا
دھکرد ..
سال درہنگو پھلے دواکھوت ، قھرسیلو دھغل و دانی دھووو
بھری ٹاوایی زیاتر گھردن کھج بون بونہوی ، مینہ تی ٹیان
چھستوویان پیوہ دیاریوو ، سر باری نہ مہش شہ کانہ وہی

داله واژیان لیبرین .

هر ماوهیه که پاشتر نه مریشکه که پا بوهی که مه و برو بود
کر که و تیبوو ، بویه هیلکه یه کی زورم خر کرد بوده ، نیازم و ابود
که ژماره‌ی هیلکه کان جووت بن ، پاش پهش کردنیان به پهش
قازان بیان و تم : بی ویسته ژماره‌ی نه و هیلکانه که نه بخنه
ژیری تاک بیت ؟
پروابکن نه خشاندنی هر هیلکه یه که وکونه خشیده کی
نه ناسراوی سه زه‌ی دههاته بمر جاو هیلہ پهش کانیش
سنوریکی دیاری کراو بوعن .

به ناواتیکه و ده زیام که نوبه رهی نه میش ببینم ، که هاترو جو
بکن به دهوری دایکیانا ، تویلی ی جاریکی تر نه گه مه پارده‌ی
نه و شوقه‌له‌تی که سه‌ری نوین و پیخه‌لی نوستنی له سه‌ر پیز
کرا بورو ، نه ویش له ناویه کنی له و شوقه‌له‌تانه بورو ، جووجه‌له‌ی
مه لیپیناوه نیسا ؟ کشتی .

به لام بونک تاک بیت ! پاش گه‌رانه‌وهم له شهوا بیو هر به‌یانی
زور سه‌رم کرده زیر شوقه‌له‌تکه‌و ، به لام جی ببینم !
جووجه‌له سه‌ری کان ده‌سپورانه و به‌دهوری دایکیاناو ، هیندی
له هیلکه کان که تازه تروکابوو ، پهک دووانی دیش مله قوئی
ده رجونیان بورو که په‌نگ په‌شیکی له ترانی بوعن ..
به سه‌ر جوونی چهند په‌ذنی ، جووجه‌له کان دواز دایکیان
که رتن وه کو خوئناماده کردن و مه‌شق کردنیکی نوی بورو .
هرچه‌نده سه‌یری شوقه‌له‌تکه‌م ده‌کرد وه کو و نه وهی که
بورکانیک رعوی دابنی له و شوینه ، قاوخ و په‌رده هیلکه کان
مه موو شکا و دیرابوون ، جکه له هیلکه یه که ده‌شله‌قی .
نه وجا به بیرما هات که دایکم بی‌ی نه و تم : کوپم یه کنی هر
پیس ده‌کا ، به‌لی هات‌دی و بوه (پارکه) مریشکه ساویلکه کان
فیز بوعن بیکه نه پالهشتی خویان وله سه‌ری هه‌لنيشن .

وشکان

شموالزوو - رادانی مهرو و ملات بوله‌وم له نه‌مودا

پاوه - نه و هیلکه‌یه که بیس ده‌بی مریشکه له سه‌ری هه‌لندنیشن
زاما - نیکمل بورو نی بخر و هر که هریه که هه‌لنه‌ی نه وهیه‌تی که
دایکی خوی بدو زینه‌وه .

قدو بالایان نیشانه‌ی کول نه‌دان و بی‌گه‌یشتن بورو ، که من
سوردتر بروانی نساري (به فره مینکه) ده‌بینی که له بیش بربکی
به کی به‌رده‌وامان و که رویشکه ده‌کا
زه‌ی سکالای خوی ناراسته‌ی پایه‌یه کی به‌رزتر له خوی
ده‌کردو له کهل شه‌بیل شه‌ملا بده‌لو تکه و ناسوکه هنگاری
ده‌نا ، شادمان بوم که سکالاکه بیان پایه به پایه به‌رزد ببورو وه
زور شت سه‌رنجی پائه کیشام و ماوهیه ک بیان پائه مام ،
له‌گشتی زیاتر نا نه مه بورو .

د زه‌مین به‌هان و به‌رینی یه کی خویه و جیگای دو دوزمنی تیا
نابوهه که بی دو خوش ویستیش له بسته زه‌یه کا رازونیازی
خویان ده‌رد بپری بیو یه‌کتری وله پاشه روز وورده ببونه وه .
دلم نارامکه یه ک بیو بی خوش ویستی و خوشیان ، تابلی لام
دلگیر بیو دلگیری هینمنی و باویثو

سه‌رنجیانم زور کاره‌ساتی بی ناساندم ، که له میشکم دا
کینگلیان خوارد بیو نه ونده‌ش بیو هی دابووم نامونه بیون لام .
نه و پریانه که « مامه عه‌م » به قسه خوش کانی گوشی
نه کردم و له ماله وه ده‌ری نه هیننام بوزیر سینه‌ری داره‌به‌ن و
به‌پیو هنچیر ، تریکی هیشیوی بونه کردم وه ، وونه کانی
تابلویه کی په‌نگینی بونه‌نه خشاندم هر وه کو وینه کیشیک
نه‌نگاری له (حاقیقت) دو در ده‌که و تمه‌ه له میشکی خویما
که و تیبوومه زورانیازی و لاسایی کردن وه یه کی ته‌وا و به‌رامه‌ر
سرروشت و دیمه‌نه کانی .

نه و شه‌وهی که مالاتمان رادا وا دیار بیو دواهیه مین شهوا
ثوو بیو که مالات زاوما کراو پیکه بیان گرته به‌رده‌پاهن و
عقار .

شه‌ویکی وشک ، سارد ، منیش وه ک جووجه‌له کی زیریانی
دایکه هه‌لنيشتیو خوی له تابوته که م نابووه نزیکه کی به‌رده‌یانه
بریسکه کی مه‌پو به‌رخه‌هات له و بناره باره‌ی به‌دخی لاوازی
دواز بیان دیمه‌نیکی په‌نگینی ده‌نه خشان

داماوی یا به‌جنی ماوی ، که ساسی یا لی‌قه‌موای وینه‌ی
نوبه‌رهی نه و دایکه که تاکی بونه ما ناسوی بیونی پهش بیو
له ته‌ما ، جسے‌که خویری ناوایی ج کونه به‌بورو گوی دار